

Tikitud viltsaapad

PILLE HERMANN

Igavavõitu viltsaapad saab erksamaks ja isikupärasemaks, kui neid tikandiga veidi kaunistada.

Pärast nädalavahetust tuttavaid kohates tuleb ikka jutuks, kes mida toredat töövabal ajal korda saatis. Enamasti tõdetakse, et paar vaba päeva on möödunud lennates ja ega suurt midagi jõudnudki. Niisama on ka hea olla. Ühel esmaspäeval tõdesin uhkustundega hinges, et lisaks laisklemisele, mis mul eriti hästi välja tuleb, tikkisin. Et mida? Oma vanu viltsaapaid ikka.

Üldsus tunneb neid nime all "hüvasti, noorus". Ikka need luku- ja viltsaapad, mis mõnikümne aastat tagasi olid igas maakodus olemas. Edevust polnud saabastel ollagi, kuid olid soojad, poes saadaval ning üsna odavad.

Sõrmed on tikkimisest veel siiani valusad. Õnneks oli küll ka sõrmkübar kasutada, kuid vilt on teadupoolest paks materjal. Kui tavapärastes õmblustöös ei oska sõrmkübaraga midagi peale hakata, siis sel korral pidin tõdema, et ilma seesuguse abiliseta poleks midagi suutnud korda saata.

Seepeale vaatas üks sõber mulle sügavalt silma ja küsis ohates, et miks sa neid siis tikkisid, kui see nii vaevaline oli. Minu uhkus sai pisut riivatud. Mis mõttes, ei saanud ma päris täpselt aru. Kas viltsaapaste tikkimine on keelatud? Peab siis igal tegevusel olema majanduslik põhjendus ning lisaks ka kalkulasioon? Kas see ei ole mõjuv põhjus, et varbad külmetavad ning ainult villastest sokkidest ei piisa?

Minu jaoks oli see mõjuv põhjus, et anda vanadele saabastele uus ilme. Liitati olid saapad kodus olemas. Lisaks lõnga, sobivalt terava nõelaga leidsin ja loomulikult sõrmkübar. Ning kui suur töö tehtud, said vanad armsad saapakased peale veel mõned pärlid ning litridki.

Aga süües kasvab isu – nüüd juba tahaks veel mõnele saapapaarile lilled peale tikkida. Tänapäeval ei maksa selliseid saapaid poest otsida, üksnes turud on kohad, kust neid leida võib.

PILLE HERMANN

Saapad enne totaalset muutumist.

Kuna tegu oli nagunii "teistmoodi" käsitööga, sai üks saabas ühe ...

... ning teine saabas teise mustri. Ikka selleks, et ei tekiks tüütut rutiini – nii tikkimisel, kui kandmisel.